Initiativ fra Den Franske Republiks, Kongeriget Sveriges og Kongeriget Belgiens regeringer med henblik på Rådets vedtagelse af en rammeafgørelse om gennemførelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af aktiver eller bevismidler

(2001/C 75/02)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, litra a), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til initiativ fra Den Franske Republik, Kongeriget Sverige og Kongeriget Belgien [1],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet [2], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Europæiske Råd støttede på mødet den 15. og 16. oktober 1999 i Tammerfors princippet om gensidig anerkendelse, der burde være hjørnestenen i det retlige samarbejde inden for EU på både det civilretlige og det strafferetlige område.

(2) Princippet bør også gælde kendelser, der afsiges under straffesagens forberedelse, især når de giver de kompetente myndigheder mulighed for hurtigt at sikre bevismateriale og beslaglægge aktiver, der let kan flyttes.

(3) Den 29. november 2000 vedtog Rådet i overensstemmelse med konklusionerne fra Tammerfors et program for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager, som gav første prioritet (foranstaltning 6 og 7) til vedtagelse af et instrument, der anvender princippet om gensidig anerkendelse på indefrysning af bevismidler og aktiver.

(4) Et sådan instrument bør i første omgang finde anvendelse på et begrænset antal lovovertrædelser, der allerede er omfattet af en fælles EU-aktion.

(5) De rettigheder, som tilkommer en berørt part eller tredjemand, der er i god tro, bør bevares —

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

AFSNIT I

ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Definitioner

I denne rammeafgørelse forstås ved

a) »udstedelsesstat«: den medlemsstat, i hvilken en retsmyndighed i denne rammeafgørelses forstand har afsagt en indefrysningskendelse i forbindelse med en straffesag

b) »gennemførelsesstat«: den medlemsstat, på hvis område formuegodet (aktivet eller bevismidlet) befinder sig

c) »indefrysningskendelse«: enhver foranstaltning, der er truffet af en kompetent retsmyndighed i udstedelsesstaten med henblik på midlertidigt at forhindre enhver destruktion, ændring, flytning, overførsel eller afhændelse af et formuegode, der kunne:

— konfiskeres af udstedelsesstaten

— udgøre et bevismiddel

d) »aktiv«: formuegoder af enhver art, det være sig rørlige eller urørlige formuegoder, fast ejendom eller løsøre samt juridiske dokumenter, der beviser adkomst til eller rettigheder over sådanne formuegoder, der af den myndighed, der anmoder om indefrysning, anses for:

— at være udbyttet af én de i artikel 2 omhandlede lovovertrædelser eller et aktiv, der helt eller delvis svarer til værdien af dette udbytte, og

— at kunne destrueres, ændres, flyttes, overføres eller afhændes

e) »bevismiddel«: genstande og dokumenter, der kan anvendes som bevis i en retssag.

[1] EFT C ...
[2] EFT C ...

Artikel 2

Lovovertrædelser

Denne rammeafgørelse finder anvendelse på alle indefrysningskendelser vedrørende forhold, der i henhold til udstedelsesstatens lovgivning udgør én af følgende lovovertrædelser:

a) ulovlig handel med narkotika

b) svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser i henhold til konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser [1] og protokollerne af 29. november 1996 [2], 27. september 1996 [3] og 19. juni 1997 [4]

c) hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold

d) falskmøntneri i forbindelse med euroen

e) bestikkelse

f) menneskehandel.

AFSNIT II

PROCEDURE FOR GENNEMFØRELSE AF INDEFRYSNINGSKENDELSER

Artikel 3

Fremsendelse af indefrysningskendelser

Enhver indefrysningskendelse i denne rammeafgørelses forstand fremsendes af den retslige myndighed, der har afsagt den, sammen med det i artikel 7 omhandlede certifikat direkte til den retslige myndighed, der er bemyndiget til at gennemføre den. Hvis sidstnævnte er udstedelsesstatens kompetente retslige myndighed ubekendt, indhenter denne med alle midler, herunder kontaktpunkterne i det europæiske retlige netværk, oplysningerne hos gennemførelsesstaten.

Artikel 4

Direkte gennemførelse

1. En indefrysningskendelse, der er fremsendt i overensstemmelse med artikel 3, anerkendes af gennemførelsesstatens kompetente myndighed uden yderligere formaliteter og gennemføres omgående på samme måde, som hvis der havde været tale om en national indefrysningskendelse, medmindre den pågældende myndighed beslutter at påberåbe sig én af de i artikel 6 omhandlede grunde til at afslå gennemførelse.

Der redegøres omgående for gennemførelsen af indefrysningskendelsen over for udstedelsesstatens kompetente myndighed på en sådan måde, at der efterlades et skriftligt spor.

2. Yderligere tvangsmidler tages i brug i henhold til gennemførelsesstatens procedure.

Artikel 5

Indefrysningsforanstaltningens varighed

1. Indefrysningen af formuegodet opretholdes i gennemførelsesstaten, indtil denne har afgivet svar på den i artikel 8, stk. 1, litra a) eller b), omhandlede anmodning.

2. Hvis de i artikel 8, stk. 1, litra a) eller b), omhandlede anmodninger ikke fremsættes inden for den i denne artikel fastsatte frist, ophæves foranstaltningen.

3. Gennemførelsesstaten kan efter høring af udstedelsesstaten opstille betingelser, der er afpasset efter omstændighederne, med henblik på at begrænse indefrysningsforanstaltningens varighed. Hvis gennemførelsesstaten i overensstemmelse med disse betingelser påtænker at ophæve foranstaltningen, skal den underrette udstedelsesstaten herom og give denne mulighed for at fremkomme med sine bemærkninger.

4. Udstedelsesstatens retslige myndigheder skal omgående underrette gennemførelsesstatens retslige myndigheder om ophævelsen af indefrysningskendelsen.

Artikel 6

Grunde til at afslå gennemførelse

Gennemførelsesstatens retslige myndigheder kan kun afslå at gennemføre indefrysningskendelsen, hvis det i artikel 7 omhandlede certifikat ikke foreligger, eller hvis det er mangelfuldt udfærdiget.

Hvis certifikatet ikke foreligger, eller hvis det er mangelfuldt udfærdiget, kan den gennemførende myndighed:

— fastsætte en frist, inden for hvilken det skal foreligge, eller hvor de manglende oplysninger skal være fremsendt, eller

— acceptere et tilsvarende dokument, eller

---

[1] EFT C 316 af 27.11.1995, s. 48.
[2] EFT C 151 af 20.5.1997, s. 2.
[3] EFT C 313 af 23.10.1996, s. 2.
[4] EFT C 221 af 19.7.1997, s. 12.

— give den udstedende myndighed dispensation, hvis den gennemførende myndighed mener at være tilstrækkeligt informeret.

Et afslag på gennemførelse skal besluttes omgående og omgående meddeles udstedelsesstatens retslige myndigheder på en sådan måde, at der efterlades et skriftligt spor.

Artikel 7

Certifikat

1. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten, der har beordret foranstaltningen, skal undertegne certifikatet og attestere, at oplysningerne er korrekte; formularen til certifikatet findes i bilaget.

2. Certifikatet skal oversættes til gennemførelsesstatens officielle sprog eller ét af disse.

3. I forbindelse med vedtagelsen af denne rammeafgørelse eller senere kan en medlemsstat ved indgivelse af en erklæring til Generalsekretariatet for Rådet meddele, at den godtager en oversættelse til ét eller flere andre af de officielle sprog ved De Europæiske Fællesskabers institutioner.

Artikel 8

Efterfølgende behandling af det indefrosne formuegode

1. Den i artikel 3 omhandlede fremsendelse skal endvidere omfatte eller senest fire dage senere suppleres af:

a) en anmodning om overførsel af formuegodet til udstedelsesstaten

   — med henblik på anvendelse som bevis i en retssag

   — med henblik på konfiskation

   — med henblik på tilbagelevering til offeret for én af de i artikel 2 omhandlede lovovertrædelser,

   i de sidste to tilfælde på betingelse af, at en sådan overførsel mellem de pågældende medlemsstater er mulig, eller

b) en anmodning om, at aktivet forbliver i gennemførelsesstaten, indtil der foreligger en anmodning fra udstedelsesstaten om, at der i gennemførelsesstaten fuldbyrdes en konfiskationskendelse, som allerede er eller vil blive afsagt i udstedelsesstaten.

2. En anmodning om:

a) overførsel, som omhandlet i stk. 1, litra a), skal behandles af gennemførelsesstaten i overensstemmelse med de gældende regler vedrørende gensidig retshjælp i straffesager

b) konfiskation, som omhandlet i stk. 1, litra b), skal behandles af gennemførelsesstaten i overensstemmelse med de gældende regler vedrørende fuldbyrdelse af udenlandske straffedomme.

Artikel 9

Klageadgang

1. Den tiltalte, offeret eller enhver fysisk eller juridisk person, som hævder at være godtroende tredjemand, kan indgive klage uden opsættende virkning over en indefrysningsforanstaltning, der er gennemført i henhold til artikel 4; klagen indgives til den kompetente myndighed i udstedelsesstaten eller gennemførelsesstaten i overensstemmelse med den pågældende stats nationale lovgivning.

2. Indefrysningskendelsens substans kan ikke påklages i gennemførelsesstaten.

3. De retslige myndigheder i udstedelsesstaten orienteres om, at der er indgivet klage, og om de fremsatte anbringender, således at de har mulighed for fremkomme med de argumenter, som de finder nødvendige. De orienteres om klagens udfald.

Artikel 10

Udstedelsesstatens ansvar

Udstedelsesstaten er ansvarlig i henhold til lovgivningen i gennemførelsesstaten i tilfælde, hvor oplysningerne på certifikatet er urigtige på fremsendelsestidspunktet og derved har ført til en gennemførelse af en indefrysningskendelse, hvorved én af de i artikel 9 omhandlede personer har lidt skade.

Gennemførelsesstaten yder erstatning for denne skade i henhold til sin nationale lovgivning, hvis skadelidte har anlagt erstatningssag mod den.

Udstedelsesstaten refunderer fuldt ud gennemførelsesstaten de beløb, denne har ydet i erstatning til skadelidte.

Gennemførelsesstaten undlader at søge erstatning hos udstedelsesstaten for den skade, som den selv måtte have lidt.

AFSNIT III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 11

Iværksættelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse senest den 31. december 2002.

2. Medlemsstaterne meddeler inden samme tidspunkt Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsforskrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret. Rådet skal senest den 30. juni 2003 på baggrund af en rapport udarbejdet på grundlag af disse oplysninger og en skriftlig rapport fra Kommissionen vurdere, i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne rammeafgørelse.

3. Generalsekretariatet for Rådet underretter medlemsstaterne om de erklæringer, der er fremsat i medfør af artikel 7, stk. 3.

Artikel 12

Ikrafttræden

Denne rammeafgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Udfærdiget i ...

På Rådets vegne

...

Formand

BILAG

CERTIFIKAT, JF. ARTIKEL 7

1. Udstedelsesstat [1]:

2. Domstol eller anden retslig myndighed, der afsiger indefrysningskendelsen og udsteder certifikatet:

   2.1. Navn:

   2.2. Adresse:

   2.3. Tlf./fax/e-post [2]:

   2.4. Sprog, som kan anvendes ved henvendelse til den udstedende myndighed [3]:

      2.4.1. ☐ tysk

      2.4.2. ☐ engelsk

      2.4.3. ☐ etc.

3. Lovovertrædelse(r), der forfølges:

   3.1. ☐ ulovlig handel med narkotika

   3.2. ☐ svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser

   3.3. ☐ hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold

   3.4. ☐ falskmøntneri i forbindelse med euroen

   3.5. ☐ bestikkelse

   3.6. ☐ menneskehandel

4. Indefrysningskendelse:

   4.1. Dato:

   4.2. Kendelsens formål:

      4.2.1. ☐ konfiskation på et senere tidspunkt

      4.2.2. ☐ tilvejebringelse af bevismateriale

      4.2.3. ☐ tilbagelevering til offeret for lovovertrædelsen

   4.3. Aktiv eller bevismiddel, som indefrysningskendelsen drejer sig om:

      4.3.1. præcis beskrivelse af formuegodet:

      4.3.2. præcis angivelse af, hvor formuegodet befinder sig:

      4.3.3. formuegodets kendte ejer:

---

(1) Alle certifikatets rubrikker findes på Den Europæiske Unions officielle sprog; oversættelsen af rubrikkerne anføres eventuelt på bagsiden af dokumentet og henviser til et tal på forsiden.

(2) Telefon- og telefaxnumre skal angives i deres helhed (af hensyn til opringning fra udlandet), og der skal så vidt muligt anføres numre på direkte linjer.

(3) Denne oplysning er ikke obligatorisk og er ikke omfattet af artikel 7.

5. Foranstaltning, som gennemførelsesstaten skal træffe som følge af indefrysningskendelsens gennemførelse:

   5.1. ☐ overførsel af formuegodet til udstedelsesstaten

   5.2. ☐ bibeholdelse af aktivet i gennemførelsesstaten, indtil der er afsagt en konfiskationskendelse

      5.2.1. ☐ kendelsen er allerede afsagt

      5.2.2. ☐ kendelsen vil blive afsagt

6. Supplerende oplysninger [1]:

7. Indefrysningskendelsens tekst vedlægges som bilag til dette certifikat

Udfærdiget i ..... den .....

Underskrift og/eller stempel

---

[1] Denne oplysning er ikke obligatorisk og er ikke omfattet af artikel 7.